Stimate domnule Dacia Bucuresti, 09.09. 99

Vreau sa va multumesc! Pur si simplu sa va multumesc pentru o existenta implinita datorita produsului Firmei dumneavoastra, care a reusit sa ne schimbe cursul si rostul vietii: am o Dacia 1300 pe care am putut s-o cumpar dupa 12 ani lungi de asteptare. Faptul ca intre timp eu am emigrat in Germania nu mi-a putut strica bucuria de a fi posesorul unui automobil de clasa, ba chiar este o mare placere sa vizitez tara dumneavoastra minunata la volanul unei limuzine Dacia 1300. Impreuna cu toata familia interprindem lungi calatorii cu Mercedesul romanesc si ne bucuram de mersul sau perfect, ca o masina de cusut " Ileana". Va scriu acum, pentru ca doream sa va impartasesc convingerea mea ca dumneavoastra construiti cu adevarat automobile bune, iar eu nu mai sunt in stare sa conduc alta masina, decat Dacia. Chiar daca pe autostrazile europene ma confrunt cateodata cu situatii grele provocand blocaje, caci pana si motoretele (Mobra) ma depasesc ! Dar cel putin are omul timp de gandire si nu este expus stresului omniprezent. Va rog sa ma scuzati, stimate domnule Dacia, ca va rapesc putinul si nepretuitul dvs. timp liber cu aceasta neinsemnata bucata de hartie. A fost foarte greu sa va descopar adresa si a durat ani intregi ca sa-mi iau tot curajul sa va scriu. Consider ca pentru mine a fost o datorie sa va spun parerea mea, d-vstra., incomparabilului constructor de masini, culmea industriei de automobile romanesti, si sa va aduc multumirile mele pentru priceperea pe care ne-ati dovedit-o mie si tuturor posesorilor de masini Dacia, construindu-ne o asemenea caroserie sub fund. Va vom ramane vesnic indatorati pentru livrarea acestui maldar de fiare vechi in schimbul careia v-am oferit doar cateva bancnote murdare, care nici pe departe nu acopera inestimabila valoare a marfii dvs. si asta ne intristeaza profund. Mai ales pentru familia noastra, valoarea ei morala este de nepretuit, draga domnule Dacia, deoarece copiii nostri au fost procreati in produsul dvs. E drept ca dupa aceea am fost nevoiti sa schimbam banca si axa din spate, dar asta nu ne-a tulburat in nici un fel bucuria, dimpotriva, ne-am botezat copii DACIA si UAP! De atunci sunt considerati cam exotici. Mai vreau sa va multumesc pentru indemanarea si priceperea exceptionala pe care am fost nevoit sa mi le insusesc in decursul anilor. Nu exista nici o componenta (piesa) pe care sa n-o fi schimbat in timp, chiar de mai multe ori. Ca un joc Puzzle pentru toata familia! Acum cred ca pot sa ma numesc pe drept un mecanic auto priceput cu vechime indelungata, care-i poate face pe ceilalti soferi sa se ingalbeneasca de ciuda. O cunostiinta pe care am intilnit-o intamplator intr-un Service Renault, pur si simplu nu a recunoscut masina. E de neinchipuit, totusi stramosul Daciei a fost un incompetent Renault 12. Acest progres vertiginos al produsului dvs. l-ar putea face apt chiar si pentru Formula 1! Nu credeti ca ar fi o idee buna, draga domnule Dacia, sa livrati motoare pentru Benetton? Unde mai pui ca de mecanici nu duceti lipsa! Aproximativ 12 Millioane de romani pot chiar si in somn sa demonteze aceasta masina. In ceea ce ma priveste, eu doar cu remontatul am o problema: intotdeauna imi raman piese in plus. Oare de ce? Dar foarte curios este ca masina merge in continuare chiar si pe autostrazile romanesti. Cu caroseria si sasiul nu mai am nici o problema, cred eu. Acum nici cu motorul nu mai am, caci l-am schimbat cu un motor de Trabant, de la prietenul meu Radu. El se saturase de rabla aia redegista, deoarece trebuia sa-i faca plinul: lunar! Eu il iubesc

pentru asta, caci, din acel moment, mandra mea merge ca o racheta: parca ar avea o turbina ca motor. Asa s-a facut ca in drum spre "Bibi", la Vama Veche, unde am fost in ultimul concediu, am depasit 2 carute, 4 combine, trenul personal Bucuresti-Mangalia, 1 coloana de militari in termen, un BMW accidentat, 6 tiruri parcate pe dreapta , 2 turme de oi, 4 gaste, un convoi de inmormantare, 3 nunti, 44 de biciclisti, din care doar 10 erau beti, si trei motorete Mobra. In schimb, toti cei care m-au depasit pe mine pareau foarte voiosi si binevoitori: ma salutau si zbierau la mine cu fetele congestionate. Mare pacat ca din cauza zgomotului infernal al motorului nu am putut auzi ce-mi spuneau! Ce ti-e si cu vitezomanii astia! Iar la bariera au inceput sa-mi bata toba pa capota motorului, ca niste muzicanti adevarati. Si cum din masina tot nu auzeam nimic, am inceput sa bat si eu in ritm.Ce oameni simpatici, noroc ca a venit trenul inainte de solo.... Draga domnule Dacia, nici nu-ti poti inchipui ce mare mi-a fost mandria cind am fost oprit de controlul radar! Inima imi batea cu putere, dar m-am calmat pe loc cand mi-au spus ca de fapt nu pe mine m-au oprit, ci pe maratonistii de la asociatia sportiva "FUGA" Slobozia, care ma depasisera pe drum. Deoarece masina nu voia sa mai porneasca, intreg postul de politie a iesit si m-a impins cam 1 km, injurand ca au pierdut o avere din cauza mea. Mi-au dat chiar si bani numai sa-i las in pace si sa nu blochez soseaua ca sa-si vada in liniste de ciubucuri. Ce oameni cumsecade! De cite ori a trebuit sa opresc, toti au venit sa ma ajute sa repar masina si chiar se pricepeau cu adevarat! Ce oameni cumsecade! De fiecare data lipsea cate o piesa de schimb, dar nimeni nu se formaliza de chestia asta, nici macar masina, care mergea in continuare ca una de cusut. In timpul mersului am putut savura in liniste privelistea. Si inca cum! Cartofii si ceapa din portbagaj au inceput sa incolteasca, din lapte a iesit iaurt, din vin otet, din oua au iesit puii care si-au luat apoi zborul spre tarile calde. In timpul calatoriei am pescuit din Dunare doi crapi mari ca niste crocodili, am putut privi cum se cladeste un intreg etaj la centrala atomica de la Cernavoda si cum s-a intarit cimentul la Medgidia, unde se construia un cartier nou pentru populatia somera. Am ajuns la Constanta bronzati si cam incalziti din cauza caniculei si am tras la un Peco ca sa-i fac plinul. Sa fac plinul la Dacia, ce eveniment pentru masina asta, draga domnule Dacia! Acum trei zile, cand i-am facut plinul ultima data, am uitat sa-i pun si ulei, din pacate. Dupa ce au plecat pompierii si am platit statia de benzina, ne-am putut continua drumul: pe remorca. Ce sa va spun, ca soferul a mers ca la raliu, domnule Dacia, inchipuiti-va cu 80 km/h pe autostrada. In cele din urma, palizi la fata de spaima si cu sufletul la gura am descins la "Bibi" in Vama Veche, unde toti s-au bucurat cand ne-au vazut, deoarece pierdusera orice speranta sa ne mai vada si ne dadusera disparuti. Dar ce frumos a fost concediul: am avut deosebita placere ca intr-o saptamana sa demontez miracolul firmei dumneavoastra de doua ori. Probleme am avut iarasi la remontat, de fiecare data imi ieseau tipuri diferite. Dan, acest as al mecanicilor, mi-a pus la dispozitie Dacia lui, ca sa-mi completez masina cu piesele de schimb de care aveam nevoie, asa ca la sfirsit a mea era ca noua si a lui - un biet cotet de gaini. Odata treaba terminata, ne-am lansat cu moralul ridicat si cu toate panzele sus, spre casa! Pe drum mi-am amintit de dvs. si am adunat curajul sa va intreb daca nu puteti sa ne livrati inca o masina din stoc, care si asa e destul de mare, deoarece trebuie sa-i dau omului masina inapoi , macar ca sa ajunga zilnic la serviciu. Poate fi si stricata sau incompleta, si-o pune el la punct , ca-i meserias. In marea dvs.bunavointa, stimate domnule

Dacia, va rog sa-mi acceptati scuzele pentru indrazneala mea , dar este prima Dacia care m-a parasit de tot si de abia acuma am inteles de ce la fiecare 50 km distanta se gaseste cite un Service Dacia: ca sa se poata ajunge de la una la alta. Mult mai bine organizat decat la alte tipuri de masini, asa ca pana ti-o repara, poti sa admiri pe indelete frumusetea peisajului, timp e destul. Si mai ales, cata pricepere si cata promptitudine , ce grija constanta pentru multumirea clientilor pluteste binefacator deasupra celor care repara! Orice neajuns este imediat inlaturat si reparat. Asa ni s-a intamplat si noua, cand, dupa 15 km, ne-a parasit bateria si nu am mai avut curent. La Service ne-au spus ca nu avem si ca vinovat e doar "Renelul" si nimeni altcineva !. Nu face nimic, am pornit-o la drum fara lumina: ce sunt 355 km, o nimica toata. Noroc ca a mers Radu cu VW Passatul sau decadent in fata noastra si ne-a luminat drumul si sper ca a luminat si drumul firmei dvs. spre un viitor si mai luminos! Cand am ajuns, ne-am repezit intr-un suflet la maternitate, unde prietena lui Radu (care intre timp ramasese gravida) a nascut la termen o fetita sanatoasa si frumoasa. Parintii va sunt teribil de recunoscatori, deoarece fara produsul firmei dvs, bietul om nu ar fi avut niciodata timp sa faca un copil, asa de stresat e in viata de toate zilele. De altfel, noi toti vrem sa va multumim si sa va invitam la botezul micutei NOVA, sperand ca veti avea timp sa ne vizitati. In cazul in care plecati la drum cu o limuzina din productia proprie, s-ar putea sa ajungeti tocmai la nunta acestui copil frumos, asa ca va rugam sa nu uitati cadourile: multe piese de schimb pentru Dacia!Pentru ca de acestea o sa avem nevoie intotdeauna, si in secolul, si in mileniul viitor...

V-ati intrebat vreodata ce s-ar intampla daca in toata tara asta s-ar strica semafoarele? Daca DA, precis ca o sa aveti in continuare foarte mult de lucru, domnule Dacia, asa ca....

Cu stima , wolfito

back